

баща имъ. Ако не бѣше милостива къмъ другитѣ не бихме са скоро видѣли, може бы и никога; защото ты бѣше забиколена съ неприятели, и лесно падваше въ рѣцетѣ имъ. Јонъ та търсеше на сѣкадѣ; само моето престоигане тадѣва го накара да избѣга на далеко отъ тѣзи планины.

„Глѣдай, познавашъ ли това, рѣче еще той като ѱ показа боядисаното яйце съ стихчето: Отъ бѣды да не ти додѣй, работи и Богу са надѣй. Даде господъ това яйце да ми мине на рѣка, та то да на събере. Отъ много време бѣхъ разпратилъ мнозина мои хора да та търсятъ на сѣкадѣ и никой не сполучи да открие на кадѣ си. Единъ день са завърнѣ единъ отъ тѣхъ, когато азъ мисляхъ да е нейдѣ загиналъ, защото отъ вѣнъ реда много бѣше са забавилъ. Той ми разказа за голѣмото примѣжде, което му минало презъ глава. Той былъ са подхлъзналъ около тѣзи планины и падналъ былъ въ дълбока яма, дѣто, раненъ и отдѣленъ отъ цѣлъ свѣтъ, умирвалъ отъ гладъ, ако едно момче не было слѣзло при него, ако не было му дало да изѣде двѣ яйца и не было му помогнало да излѣзе отъ ямата; сѣщото момче му оставило, предумалъ го съ много пары и молбы, туй яйце съ това хубаво стихче, за спомень на неговото чюдесно отър-